

Lovforslaget sættes til forhandling.

Victor Gram: Problemerne omkring tilvejebringelsen af større færdselssikkerhed har gennem adskillige år givet anledning til en kraftig offentlig debat om hele vor færdselslovgivning. Man kan vist godt sige, at det er sjældent, et problem i den grad, som tilfældet har været her, er blevet analyseret i den offentlige debat, og man må give den højtærede justitsminister ret i det synspunkt, at forslaget om en ny færdselslov netop på denne baggrund kommer til behandling i folketinget på et meget gunstigt tidspunkt. Det er nu folketingets opgave at drage konklusionen af den analyse, den offentlige debat har givet, og jeg finder, at både færdselsudvalget i den foreliggende betænkning og ministeren i selve lovforslaget har givet et særdeles vel gennemarbejdet grundlag for folketingets behandling af lovforslaget.

Årsagerne til, at vi føler presset af færdselsproblemet så stærkt, som tilfældet er, er mangeartede og komplicerede. Jeg vil nøjes med i denne forbindelse at antyde et par af hovedproblemerne, før jeg går ind på en omtale af lovforslagets principper.

Alene det forhold, at antallet af indregistrerede motorkøretøjer i perioden 1950—1953 er steget med 60 pct., således som finansministeren oplyste, må naturligvis føre betydelige vanskeligheder med sig og bl. a. få de i forvejen forældede færdsels- og motorlove til at virke endnu mere forældede, men også det forhold, at trafikanter af alle kategorier ikke tilstrækkelig hurtigt og smidigt har kunnet eller villet tilpasse sig de ændrede vilkår for færdslen, har medvirket til at forstærke problemet. Det samlede resultat er blevet usikkerhed og gnidninger i færdslen, som medfører praktiske vanskeligheder for afviklingen af trafikken og et stigende antal færdselsulykker.

Det tjener ikke noget formål at forsøge at give de forskellige grupper af trafikanter karakter. Der findes store og små syndere indenfor alle grupper. Hverken bilister,

motorcyklister, knallerister, eller hvad man nu vil kalde dem, cyklister eller fodgængere har i denne forbindelse noget at lade hinanden høre. Det er langt vigtigere positivt at søge at medvirke til — ligegyldigt i hvilken gruppe man hører hjemme — at der udvises det naturlige hensyn overfor andre, som man forlanger udvist overfor sig selv. Jeg skal senere vende tilbage til spørgsmålet om vor trafikultur, og hvad der kan gøres for at forbedre den.

Et af de spørgsmål, offentligheden har hæftet sig stærkest ved, er det stigende antal færdselsulykker. Det er forståeligt, at de store absolutte tal har kunnet virke forskrækkende. Der ligger dog en vis beroligelse i den oplysning, justitsministeren gav her i tinget forleden, at antallet af færdselsulykker med personskade ikke er steget i forhold til motorparkens udvidelse. Der er altså ikke tale om nogen forholdsmæssig stigning i ulykkesantallet. Dette må dog naturligvis ikke føre til, at man slækker på de almindelige bestræbelser for at øge færdselssikkerheden, tværtimod. Det er en absolut primær opgave i forbindelse med det foreliggende lovforslag at søge tilvejebragt den størst mulige sikkerhed.

Må jeg her beklage savnet af et statistisk materiale, der på virkelig fyldestgørende måde analyserer ulykkesårsagerne. En sådan løbende analyse vil have stor betydning for en hurtig og effektiv indsats på færdselsområder, hvor en særlig indsats viser sig nødvendig.

Formanden: Jeg vil gerne have mere ro i salen.

Victor Gram: Det ville være ønskeligt, om det statistiske materiale, ministeren byggede sine oplysninger her i tinget på, kunne stilles til rådighed for det kommende udvalgsarbejde, og jeg har forstået ministeren således, at han vil medvirke hertil.

Som allerede nævnt finder jeg lovforslaget vel egnet som grundlag for oparbejdelsen af større sikkerhed i færdslen og en smidi-